

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

גלעד שטוקלמן ז"ל

גלעד הוא בנם השני של רחל ומיכה, ואח לאלירן, ירדן ויאיר.
נולד ביום כ"ה באלול תש"ס (6.9.1980) במושב גיתית שבבקעת הירדן.
הנוף מבית ילדותו היה הרי הגלעד בעבר הירדן, וגלעד נהג להצביע
עליהם ולומר "הנה הרי אני". כשהיה בן שבע עזבה המשפחה את גיתית
ועברה ליישוב הקהילתי 'תְּמָרַת' שבעמק יזרעאל. גלעד גדל והתחנך
בתמרת וסיים את לימודיו בתיכון בנהלל.

הגיוס לצה"ל

גלעד התגייס לצה"ל בנובמבר 1998 ושירת בשריון בעקבות אחיו, אלירן. הוא סיים את מסלול השריון והצטרף לקורס מפקדי טנק שבסופו זמן ישירות לקורס קצינים. חברו לצוות מקורס ההכשרה בבה"ד 1 כתב עליו: "היינו שותפים לניווט פעמים רבות וכן הלאה. היחסים היו על בסיס יומיומי, די אינטנסיבי, והשלווה והשמחה שהוא הפגין היתה לא אופיינית למסגרת הצבאית ... הרגשתי שזה אדם שגם אם אפגוש בעוד עשר או עשרים שנה, היחסים יישארו זהים. גלעד השאיר חותם חזק ועמוק. אני מוצא את עצמי מתגעגע לחיוכו הביישן ולשירים ששרנו יחד. "

השירות הצבאי

בסוף הקורס הוא נבחר להמשיך בהדרכה בבה"ד 1, אך כיוון שחלומו היה להיות לוחם, הוא חש פגוע משיבוצו זה. רק לאחר שהובהר לו שהטובים ביותר נבחרים ונשארים להדרכה, השלים עם השיבוץ החדש.

מתכון עם זיכרון

לאחר השחרור

גלעד פרש מצה"ל בדרגת סגן ולאחר שעבד נסע לטייל בקנדה ובדרום אמריקה.
בהמשך החל לעבוד באל-על כדייל וראה עולם.

בשנה האחרונה לחייו למד לנגן על פסנתר ושכנע גם את אביו לחזור ולנגן
בחצוצרה, אחרי שלושים שנים בהן לא ניגן.

עם שובו מהטיול בדרום אמריקה, גלעד והוריו ישבו ליד הפסנתר בבית, אביו הוציא
את החצוצרה וניגן. גלעד התמלא ברגשות, ניגש לפסנתר וניגן, שיר אחר שיר. שבוע
לפני מותו גלעד קנה פסנתר אך מעולם לא הספיק לנגן בו.

מתכון עם זיכרון

לאחר השחרור

גלעד תכנן להתחיל ללמוד כלכלה ולימודי מזרח אסיה באוניברסיטה. במהלך שהותו בניו יורק הוא קיבל צו מילואים, והחליט לחזור מיד ולהצטרף לחבריו בלבנון. הוריו ומפקדו דחקו בו לא להגיע מוקדם, אך הוא התעקש וחזר לארץ. "הם רציניים, בעלי מוטיבציה, מבינים את המשימה ועובדים זה לצד זה", תיאר אותם אביו של גלעד. אחיו הבכור, אלירן, גויס אף הוא למילואים, ואחיו הצעיר, ירדן, שירת בגבול מצרים בשירות הסדיר, שלושתם היו בחיל השריון.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

ב- 9 באוגוסט 2006 נהרג גלעד בקרב בדרום לבנון כאשר הטנק שלו, שחיפה על כלים כבדים שסללו עמדות חדשות לטנקים, נפגע ממטען צד ומיד לאחר מכן ספג טיל נ"ט.

מפיצוץ הטיל והתחמושת שהייתה בטנק נהרגו כל אנשי הצוות. עימו נפלו רב-סמל ניר כהן, רב-סמל נמרוד שגב ורב-סמל נועם גולדמן.

מועד הנפילה

גלעד היה בן עשרים ושש בנפלו. הותיר אחריו הורים ושלושה אחים.
הוא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בנהלל והועלה לדרגת סרן
לאחר מותו.
על המצבה חרטה המשפחה שתי שורות מצוטטות משיריו: "הילד שתמיד אהב
וכולם אהבו אותו..." ו"כי מי שיודע לתת נותן את הכול..."

הספדים

יפתח גץ, פקודו, ספד לו: "גלעד היה מ"מ שלי בצמ"פ (צוות, מחלקה, פלוגה) בגולן בגדוד 75. הוא היה אדם מדהים שהערצתי. הוא היה אנושי ברמות חריגות עם טוב לב שבקע ממנו. התחשב תמיד ושאל, דאג לכל החיילים עד לרמות הכי קטנות. בכוונה בחר את האנשים ה'קשים' של המחלקה כי רצה לגבש אותם ולעבוד צמוד אליה והצליח בכך מאוד...

"...הוא אהב את המדינה בצורה נדירה - הוא חי את הנוף, את המקום, את המשמעות. ציוני נלהב, מחובר מאוד למורשת קרב ולאומץ, לאנשים ולמקומות, והצליח להטמיע זאת בכולם. מנגד, ללא סתירה, היה קפדן ודרש מקצועיות גבוהה ללא פשרות. תמיד רצה שנהיה הכי טובים - הכי פוגעים, הכי רצים, בכושר הכי טוב ועם מורל גבוה. לגלעד תמיד היה חיוך נסוך על הפנים".

הספדים

חבריו של גלעד זוכרים ומזכירים את החיוך האינסופי והטפיחה על השכם. זוכרים חבר מסור, סקרן, אכפתי, רוצה תמיד לדעת, פשוט ותמים, מתלהב כמו ילד, שופע נדיבות וטוב לב, מפוזר מעט, אבל קשוב לכל מילה. כשהיה מביט בחבר זה או אחר בעיניו הטובות, ידע חברו שגלעד תמיד יהיה שם בשבילו. חבריו מתגעגעים לשיחות הארוכות איתו. שעות של שיחות ללא מחסומים על כל כך הרבה נושאים, מתובלות בסיפורים שרק הוא ידע עליהם.

"גלעד, אומרים שכשפוקע מיתר מוכרחים להמשיך לנגן. אנחנו נמשיך לנגן, נאסוף את השברים. אבל המנגינה תהיה כבר אחרת", כתבו חבריו.

הנצחה

אתר אינטרנט לזכרו של גלעד בו אהוביו כותבים לו זיכרונות
ומחשבות <http://www.forgilad.co.il>

גלעד כתב שירים. חברו רונן גלנץ ערך והוציא לאור את ספר שיריו של גלעד
"הלכתי בשקט".

השיר הראשון בספר הוא "אין זמן": "סליחה על ההמתנה ותודה על הסבלנות /
חכה רק רגע בבקשה / המתן קטנה / wait a moment please אין זמן / הזמן
הוא המצאה של אנשים / שבשבילם לקום בבוקר זו טרחה / שצריך להצדיק
בצורה כלשהי / אנשים של מספרים. / אז מעכשיו אין זמן / ואני מסתכל בהנאה
על עולם של ממהרים / עולם של טיפשים / עד שמישהו יעיר אותי מיקיצתי
ויאמר: / בוא, צריך לזוז, אין זמן".

מתוך שירו "עוד כמה שעות":

"עוד כמה שעות נחצה את הגבול / נרעים בתותחים, נהרוס את הכבישים / עוד כמה ימים נשתולל על המיטה / נחצה את הגבולות, נוריד ת'מסכות // עוד כמה שעות נדהר במרחבים / תשוקה ולהט בליבנו, האויב לפנינו / עוד כמה ימים נצעק, נזיע, נשתולל / לא נחשוב על חברים, נשבור את הכלים // עברו כמה שעות, נותרו רק כמה שניות / מי ילחץ ראשון, מי יחרוץ כאן גורלות / השניות נעצרות, המחשבות משתקות / מי יחזור הביתה, להשתולל על המיטה / תסתכל לי בעיניים, זה רק אני או אתה / תשוקה גדולה, שנאה גדולה // עוד כמה ימים אריץ את הסרט לאחר / לדבר על המקרים, לחשוף את הפרטים / איך הגעתי עד אלייך להשתולל על המיטה / ועל אחד שיהיה עמוק באדמה / בעוד כמה שעות".

"עוד כמה שעות" - הוא סרט תיעודי בעל שני חלקים שצולם לזכרו של גלעד.

חלק 1

<https://www.youtube.com/watch?v=HggFqeKLmFY&t=170s>

חלק 2

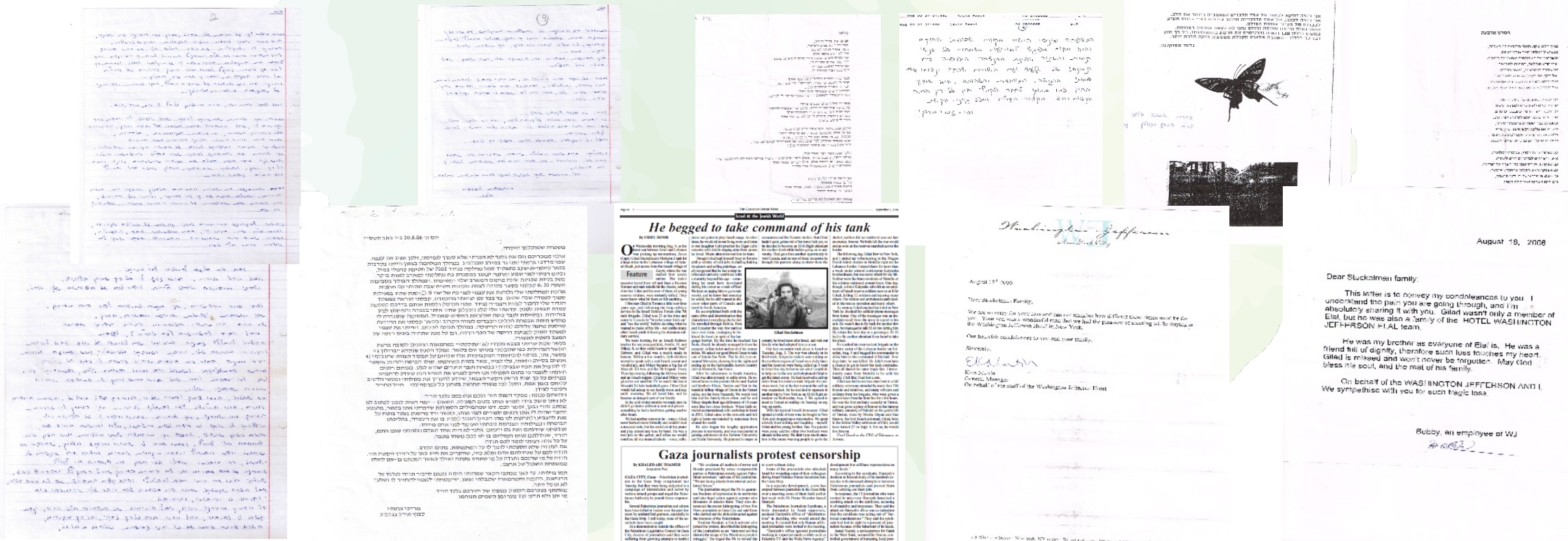
<https://www.youtube.com/watch?v=QfGuX04tENU>

הנצחה

בתמרת הוקם לזכרו של גלעד בית כנסת "גלעד" במבנה בית הספר היסודי בו הוא למד. בבית הכנסת ישנה פינת הנצחה בת 26 ריבועים צבעוניים כמניין שנותיו של גלעד עליה מוטבעים בכתב ידו קטעים משיריו.

לאחר מותו קיבלה המשפחה מכתבים רבים מאנשים שחלקו מפגשים וחוויות שונות עם גלעד

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

